

Справа № 22-ц-3982/11

Головуючий у 1 інстанції: Українець П. Ф.

Категорія 32

Доповідач в 2-й інстанції: Бакус В. Я.

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

12 грудня 2011 року колегія суддів Судової палати у цивільних справах апеляційного суду Львівської області в складі:

головуючого: судді Бакуса В.Я.,

суддів: Зубаревої К.П., Монастирецького Д.І.,

секретаря: Карнидал В.В.,

з участю: позивача ОСОБА_2 та її представника ОСОБА_3, представника відповідача Городоцької центральної лікарні Львівської області

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Львові цивільну справу за апеляційною скаргою ОСОБА_2 на рішення Городоцького районного суду Львівської області від 16 листопада 2010 року у справі за позовом ОСОБА_2 до Городоцької центральної районної лікарні Львівської обласної, третя особа –ОСОБА_5, про відшкодування матеріальної та моральної шкоди, -

встановила:

в липні 2009 року ОСОБА_2 звернулася до суду з вказаним позовом та, з урахуванням доповнень до позовних вимог, просила стягнути з відповідача на її користь 15 172 грн. 10 коп. на відшкодування матеріальної шкоди та 116 000 грн. на відшкодування моральної (немайнової) шкоди, заподіяної внаслідок неналежного надання медичної допомоги працівником відповідача.

Рішенням Городоцького районного суду Львівської області від 16 листопада 2010 року вимоги позивача задоволено частково. Постановлено стягнути з комунального закладу Городоцької центральної районної лікарні на користь ОСОБА_2 303 грн. 16 коп. матеріальної та 30 000 грн. моральної (немайнової) шкоди, а всього 30 303 грн. 16 коп.

В решті вимог відмовлено та вирішено питання судових витрат.

Рішення суду оскаржила ОСОБА_2, просить його змінити, ухваливши нове, яким повністю задовольнити її вимоги про стягнення з відповідача на її користь 15 172 грн. 10 коп. на відшкодування матеріальної та 116 000 грн. на відшкодування моральної шкоди.

На обґрунтування своїх вимог апелянт посилається на те, що рішення в частині незадоволення її вимог в повному об'ємі є незаконним та необґрунтованим, прийнятим в порушення норм матеріального права. Так, апелянт посилається на те, що в судовому засіданні було доведено вину третьої особи складу цивільного правопорушення, а відтак відповідач, як роботодавець повинен відшкодувати шкоду, завдану його працівником. Визначаючи розмір моральної шкоди суд, на думку апелянта, не керувався ні принципами, на яких ґрунтується таке відшкодування, ні практикою Європейського суду з прав людини, ні інтересами позивачки як матері. А посилання суду на фінансовий стан відповідача та народження нею (апелянтом) дочки є некоректним та не може слугувати підставою для зменшення розміру відшкодування моральної шкоди. Крім того, апелянт зазначає, що суд безпідставно не взяв до уваги висновки фахівця про результати психологічного обстеження позивачки в якому визначено розрахунок матеріального еквівалента моральної шкоди заподіяної позивачці в сумі 116 000 грн.

Представник відповідача та третя особа у судовому засіданні апеляційної інстанції не з'явилися, хоча належним чином були повідомлені про час та місце розгляду справи, що

стверджується рекомендованим повідомленням про вручення судової повістки. Про причини неявки не повідомили.

У відповідності до ст.305 ЦПК України неявка сторін або інших осіб, які беруть участь у справі, належним чином повідомлених про час і місце розгляду справи, не перешкоджає розглядові справи. А відтак колегія суддів вважає за можливе розглянути апеляційну скаргу у відсутності осіб, які не з'явилися.

Заслухавши суддю-доповідача, учасників процесу - позивача ОСОБА_2 та її представника ОСОБА_3 на підтримання апеляційної скарги, перевіrivши законність та обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах позовних вимог та доводів апеляційної скарги, колегія суддів приходить до наступного висновку.

Згідно з вимогами п. „і” ч.1 ст.6 Основ законодавства про охорону здоров'я від 19.11.92 № 2801-XII кожний громадянин має право на охорону здоров'я, що передбачає відшкодування заподіяної здоров'ю шкоди.

Відповідно до ст.810 Основ законодавства про охорону здоров'я особи, винні в порушенні законодавства про охорону здоров'я, несуть цивільну, адміністративну або кримінальну відповідальність згідно із законодавством.

Статтею 34 цих основ передбачено, що обов'язками лікуючого лікаря є своєчасне і кваліфіковане обстеження і лікування пацієнта.

Статтею 1166 ЦК визначено загальні підстави відповідальності за завдану майнову шкоду. Майнова шкода, завдана неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю особистим немайновим правам фізичної або юридичної особи, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала.

Відповідно до положень ст.1166 ЦК єдиною підставою для цивільно-правової відповідальності за завдання шкоди є правопорушення, що включає як складові елементи: шкоду; протиправне діяння особи, яка її завдала; причинний зв'язок між ними, а також вину заподіювача шкоди.

Статтею 1172 ЦК встановлено, що юридична або фізична особа відшкодовує шкоду, заподіяну їхнім працівником під час виконання ним своїх трудових (службових) обов'язків.

Встановлено, що 20 липня 2007 року під час прийняття пологів у породіллі ОСОБА_2 в Городоцькій центральній районній лікарні (далі ЦРЛ) наступила внутрішньоутробна асфіксія плода - смерть, що спричинило тяжкі наслідки.

Матеріалами кримінальної справи встановлено, що смерть плода наступила в результаті того, що ОСОБА_5, який працював завідувачем акушерсько-гінекологічного відділення Городоцької ЦРЛ, при прийнятті пологів у позивачки неналежно виконував своїх професійних обов'язки через несумлінне ставлення до них.

Постановою Городоцького районного суду Львівської області від 16 червня 2009 року ОСОБА_5 визнано винним у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.140 КК України (невиконання чи неналежне виконання медичним або фармацевтичним працівником своїх професійних обов'язків внаслідок недбалого чи несумлінного до них ставлення, якщо це спричинило тяжкі наслідки для хворого), однак від кримінальної відповідальності звільнено в порядку та на умовах, передбачених п.п. «г» і «д» ст.1, 6 Закону України «Про амністію» від 12 грудня 2008 року, а кримінальну справу провадженням закрито.

Оскільки амністія не звільняє від відповідальності та від обов'язку відшкодувати заподіяні злочином збитки, спричинені винними особами (ст.86 КК та ст.14 Закону України «Про амністію»), а звільняє тільки від покарання, відтак організація повинна нести відповідальність за дії свого працівника під час виконання своїх трудових обов'язків.

Районним судом встановлена вина працівника відповідача.

Визначаючи розмір матеріальної шкоди, що підлягає стягненню з відповідача на користь позивачки, районний суд вірно виходив з належних та допустимих доказів на підтвердження заподіяної шкоди – понесених позивачкою витрат на придбання необхідних

медикаментів. А відтак вірно взяв до уваги фіскальні чеки, що стосується понесених витрат за наслідками травматичних пологів на суму 303 грн. 16 коп.

Що стосується визначення розміру відшкодування моральної шкоди, то колегія суддів приходить до висновку про збільшення такого розміру, оскільки визначення .

За положеннями ч.2 ст.23 ЦК, моральна шкода полягає:

у фізичному болю та стражданнях, яких фізична особа зазнала у зв'язку з каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я;

у душевних стражданнях, яких фізична особа зазнала у зв'язку з протиправною поведінкою щодо неї самої, членів її сім'ї чи близьких родичів;

у душевних стражданнях, яких фізична особа зазнала у зв'язку із знищенням чи пошкодженням її майна;

у приниженні честі та гідності фізичної особи, а також ділової репутації фізичної чи юридичної особи.

Відповідно до роз'яснень, що мстяться в п.9 Постанови Пленуму Верховного Суду України №4 від 31 березня 1995 року «Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди»(з урахуванням змін та доповнень, внесених Постановою пленуму Верховного Суду України від 25.05.2005 р. №5) розмір відшкодування моральної (немайнової) шкоди суд визначає залежно від характеру та обсягу страждань (фізичних, душевних, психічних тощо), яких зазнав позивач, характеру немайнових втрат (їх тривалості, можливості відновлення тощо) та з урахуванням інших обставин. Зокрема, враховуються стан здоров'я потерпілого, тяжкість вимушених змін у його життєвих і виробничих стосунках, ступінь зниження престижу, ділової репутації, час та зусилля, необхідні для відновлення попереднього стану, добровільне —за власною ініціативою чи за зверненням потерпілого —спростування інформації редакцією засобу масової інформації. При цьому суд має виходити із засад розумності, виваженості та справедливості.

А відтак, визначаючи розмір грошового відшкодування моральної шкоди, на думку колегії суддів, районним судом в достатній мірі не враховано глибини моральних та душевних страждань позивачки як матері внаслідок втрати первістка-немовляти, тривалості цих страждань, їх характер, характеру правопорушення допущеного працівником відповідача, а тому приходить до висновку про збільшення розміру грошового відшкодування до 60 000 грн. Колегія суддів вважає, що зазначений розмір відповідає вимогам розумності та справедливості.

Посилання апелянта на висновок фахівця про результати психологічного обстеження позивачки, в якому визначено розрахунок матеріального еквівалента моральної шкоди у кратному співвідношенні з мінімальним розміром заробітної плати на загальну суму 116 000 грн., як на підставу для задоволення її вимог в повному об'ємі, колегія суддів вважає є помилковим, оскільки чинним законодавством для характеру цих спірних правовідносин межі відшкодування моральної шкоди не визначаються у кратному співвідношенні з мінімальним розміром заробітної плати.

За таких обставин, з урахуванням викладеного, постановлене судом першої інстанції рішення підлягає до зміни.

Відповідно до ч.2 ст.314 ЦПК України апеляційний суд ухвалює рішення у випадках скасування судового рішення і ухвалення нового або зміни рішення.

Керуючись ст.ст.303, 305, п.3 ч.1 ст.307, п.1 ч.1 ст.309, ч.2 ст.314, ст.ст.313, 317 ЦПК України, колегія суддів, -

вирішила:

апеляційну скаргу ОСОБА_2 задовольнити.

Рішення Городоцького районного суду Львівської області від 16 листопада 2010 року змінити, збільшивши розмір грошового відшкодування моральної (немайнової) шкоди, що

підлягає стягненню з Городоцької центральної районної лікарні Львівської області на користь ОСОБА_2 з 30 000 тисяч грн. до 60 000 (шістдесяти тисяч) грн.
В решті рішення суду залишити без зміни.

Рішення набирає законної сили з дня його проголошення, але може бути оскаржене в касаційному порядку безпосередньо до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ протягом двадцяти днів з дня набрання рішенням законної сили.

Головуючий:
Судді:

Бакус В.Я.
Зубарева К.П.
Монастирецький Д.І.